

grafi i runeinnskrifter fra vikingtid og middelalder (2018), s. 158 ff.). Om detta system tillämpas på sekvensen av **p**-runor i denna inskrift kommer man i så fall att hamna på runan **i**, vilket verkar mindre troligt eftersom den följande runan just råkar vara **i**. En möjlighet kunde eventuellt vara att gå ytterligare ett steg och anta att de då uppkomna två **i**-runorna tillsammans svarar mot en lönnskrift för den i futharken följande runan **a**. Om denna typ av lönnskrift verkligen har tillämpats i denna inskrift så borde de dubblade runorna 13–14 **ss** enligt samma princip stå för **t**, eftersom detta är den runa som följer efter **s**-runan i runraden. Med alla reservationer är det väl åtminstone teoretiskt möjligt att den aktuella inskriften skulle kunna svara mot en lönnskrift **lilt<a><t>islaurp**. Huruvida det ur detta går att utläsa något begripligt överlåter jag åtminstone för tillfället till andra att avgöra.

Fig. 3. Detalj av runföljden 14–18 **sisla** på runbenet SI 65 med den skadade runan 16 **s** i mitten. Foto Magnus Källström 2018.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av runristade lösföremål från Sigtuna. Dessa publiceras fritt tillgängliga på Internet.

Texten är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter eller känner till källor som inte har utnyttjats är du välkommen att meddela författaren dessa på nedanstående e-postadress.

Författare: Magnus Källström / Helmer Gustavson
Kontakt: magnus.kallstrom@raa.se

Riksantikvarieämbetet
Box 1114, 621 22 Visby
Tel. 08-5191 8000, Fax 08-660 7284
www.raa.se